

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5750 van 16 juni 2010
in de zaak A. 196.448/XIV-32.203**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. VANDENBROUCKE,
 kantoor houdende te 8940 WERVIK,
 Nieuwstraat 23

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Keniaanse nationaliteit, op 11 mei 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 41.960 van 20 april 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 19 mei 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege jurisdictionele beslissingen uitspreekt; dat daarom noch artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) noch de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen op zijn arresten van toepassing zijn; dat het eerste middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat in het bestreden arrest in punt 3.5. wordt ingegaan op de leeftijd en de psychische toestand van de verzoekende partij, waarbij de argumentatie van de verzoekende partij echter wordt verworpen; dat daarmee aan de motiveringsplicht als

vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is voldaan; dat het eerste middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat in het bestreden arrest wordt gesteld dat artikel 3 van het E.V.R.M. inhoudelijk met artikel 48/4, § 2, b, van de Vreemdelingenwet overeenstemt, dat aldus wordt getoetst of in hoofde van de verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is en dat met het bestreden arrest geen uitspraak over een terugleidingsmaatregel wordt gedaan maar enkel over de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus; dat de verzoekende partij niet aangeeft welke ruimere aspecten van artikel 3 van het E.V.R.M. in vergelijking met artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zouden zijn gebleven; dat zij zich beperkt tot het herhalen van haar eigen standpunt ten gronde en aldus een nieuwe feitelijke appreciatie voorstelt, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden; dat het tweede middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest; dat het derde middel kennelijk niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op zestien juni tweeduizend
en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.